

Gengangeren fra A.S. Vedel "Ethundrede udvalgte danske viser"
Version efter Jeppe Nørgård 1986

Jeg red mig ud om kvælde
Jeg bandt min hest ved helde

Omkvæd: Så vide der ganger der ord af

Jeg lagde mit hoved til en tue
Jeg ville så gerne der sove

Den første søvn jeg der fik
Den døde mand han til mig gik

"Du skal ride til hedeby
Der bor alle mine frænder de"

"Der bor min fader og min moder
Der bor min søster og min yngste broder"

"Der bor Kirstine min væne viv
Hun forrådte mig mit unge liv"

"Kirstine og hendes møer fem
De kvalte mig i silkeseng"

"De bandt mig i et knippe hø
Og førte mig ud til vilden høj"

"Den samme svend jeg troede bedst
Han rider nu min smukkeste hest"

"Han æder med mine sølvbundne knive
Han sover hver nat hos mit unge liv"

"Han sidder over mit brede bord
Han spotter mine børn med uhøviske ord"

"Han giver dem så lidet brød
Han håner dem at deres far er død"

"Han rider i skoven med mine hunde
Han jager de vilde dyr i lunde"

"For hvert et dyr han skyder i min have
Da vækker han mig ud af min grav"

"Så er du en mand ud af min

Så skal du føre min sag i rette"

Den drøm var både lang og led
Jeg vågned op på vilden hede

Jeg vågned af den drøm så brat
Grov op den døde den samme nat

Jeg satte den døde mand på min hest
Så red jeg af sted som jeg kunne bedst

Jeg førte liget til Kirstines gård
Og satte den døde mand på bord

"Er du Kirstine med dette bekendt
så skal du blive på bålet brændt"

Kirstine blev så sort som jord
Den svend fik så ondt et mod

Kirstine blev i jernet spændt
Inden majdag lå hun på bålet og var brændt.

Der er et eftersangskvæd på. Det arbejder vi
med når jeg kommer.